

Efter de gældende regler har enhver udlænding, der påberåber sig at være omfattet af udlændingelovens §§ 7-8, adgang til landet, uanset om den pågældende er i besiddelse af fornødent pas eller visum. Den pågældende har et egentligt retskrav på asyl og har ret til at opholde sig her i landet, medens sagen behandles. Dette gælder også, medens sagen eventuelt verserer ved flytningenævnet. Der er efter de gældende regler *ingen reel mulighed* for afvisning ved grænsen, og dette gælder, uanset om det er evident, at den pågældende ikke kan være flygtning (f.eks. en svensker, der søger asyl), eller hvis den pågældende helt klart har et andet land som 1. asylland (ved f.eks. i mange år at have haft opholdstilladelse i et andet land).

b. Lovforslaget

Efter forslaget § 1, nr. 8, jfr. § 1, nr. 3, åbnes der *mulighed* for at kunne afvise ved grænsen, bl.a. såfremt fornødent pas og visum ikke er til stede. En afvisning vil dog *aldrig* kunne ske, såfremt den pågældende herved udsendes til et land, hvor han eller hun risikerer forfølgelse som nævnt i flygtningekonventionen af 1951, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Hovedtanken er, at afvisning skal kunne ske, hvor en asylansøger indrejser til Danmark fra et land, hvor den pågældende befinder sig i en *faktisk trykthedssituation*.

Dette medfører f.eks., at asylansøgere, der indrejser fra Forbundsrepublikken Tyskland, vil kunne afvises ved grænsen. Derimod vil afvisning ikke kunne finde sted, hvis de pågældende indrejser direkte fra hjemlandet, hvis de dér risikerer en forfølgelse som nævnt i flygtningekonventionen, eller fra et land, hvor de ikke er beskyttet mod videresendelse dertil.

En iraner, der under de nuværende politiske forhold indrejser i Danmark direkte fra hjemlandet, vil derfor ikke kunne afvises. Det samme gælder en polak, der kommer direkte fra Polen.

Det tilføjes, at det efter forslaget er direktoratet for udlændinge (og ikke politiet), der træffer afgørelse om afvisning. Afgørelsen kan påklages til justitsministeriet.

For at kunne indrejse i Danmark og søge asyl, vil det normalt være nødvendigt, at udlændingen er i besiddelse af et visum. Dette skyldes, at Danmark har visumtvang overfor statsborgere fra næsten alle lande, hvorfra asylansøgerne typisk kommer. Visum vil kunne opnås, såfremt der er tale om familiesammenføring, eller hvis der i øvrigt er tale om nært beslægtede personer i Danmark. Her-

udover vil visum kun kunne påregnes meddelt, hvis tungtvejende grunde taler herfor. I den forbindelse bemærkes, at der ved en gennemførelse af forslaget vil kunne vise sig at være et vist øget behov for at meddele visum til personer, der befinder sig i en akut politisk forfølgelsessituation.

5.2. Behandlingen af asylansøgninger

a. De gældende regler

Efter de gældende regler har en asylansøger et retskrav på asyl, hvis den pågældende enten er omfattet af flygtningekonventionen (K-flygtninge), eller hvis det af lignende grunde som anført i konventionen eller andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland (F-flygtning). Som ovenfor nævnt har asylansøgeren altid ret til at opholde sig i landet, medens sagen verserer. Et afslag på ansøgningen om asyl fra direktoratet kan normalt altid påklages til flytningenævnet.

b. Lovforslaget

Efter forslaget er der ikke et ubetinget retskrav på opholdstilladelse, hvis den pågældende ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men opholdstilladelse *kan* – i sidste instans af flytningenævnet – i fuldt ud samme omfang som hidtil meddeles til asylansøgere, der ikke afvises eller udvises. Ændringen betyder f.eks., at man kan undlade at give opholdstilladelse til asylansøgere, der begår alvorligere kriminalitet, medens sagen verserer. Herudover har ændringen næppe større betydning for asylansøgere, der ikke afvises eller udvises. Det vil i praksis normalt sige, at de er lovligt indrejst i Danmark.

For alle asylansøgere gælder efter forslaget, at de ikke har ret til at opholde sig her i landet, medens sagen behandles, hvis de er blevet afvist ved grænsen, hvilket som nævnt ovenfor kun kan ske, hvis de befinder sig i en faktisk trykthedssituation i det land, hvor de kommer fra. Ansøgningen om asyl behandles derimod i alle tilfælde på normal vis, men da den pågældende opholder sig i udlandet, kan opholdstilladelse alene forventes meddelt, hvis Danmark må anses for at være 1. asylland.

Afvises den pågældende ikke, behandles sagen som hidtil, således at den pågældende har ret til at blive i landet, indtil der foreligger en endelig afgørelse.

Der foreslås i øvrigt ingen ændringer i sagsbehandlingen, herunder i adgangen til at klage til flytningenævnet og de i den forbindelse gældende